

Fredrik Reinfeldt öppnar sitt hjärta

Jag kommer nu att vädja till det svenska folket. Att ha tålamod med det som nu följer.

Kostnaderna för de invandrare som kommer nu och som kommer att komma är mycket omfattande.

Så pass omfattande att det inte finns mycket pengar kvar till andra saker som vi hade behövt satsa på.

Spänningarna kommer att öka i samhället.

Varför ska vi behöva stå ut
med uteblivna förbättringar
och ökade spänningar i
samhället?
Kanske någon undrar.

Svaret på den frågan
är att Sverige inte är
vilket land som helst.

Sverige är en
humanitär stormakt.

Att hävda att man är en
humanitär stormakt förpliktigar.
Vad innebär det i praktiken?

Det handlar inte om att vara bäst i
klassen. Det har vi varit i många år.
Nej, kära vänner, det här handlar
om att vara

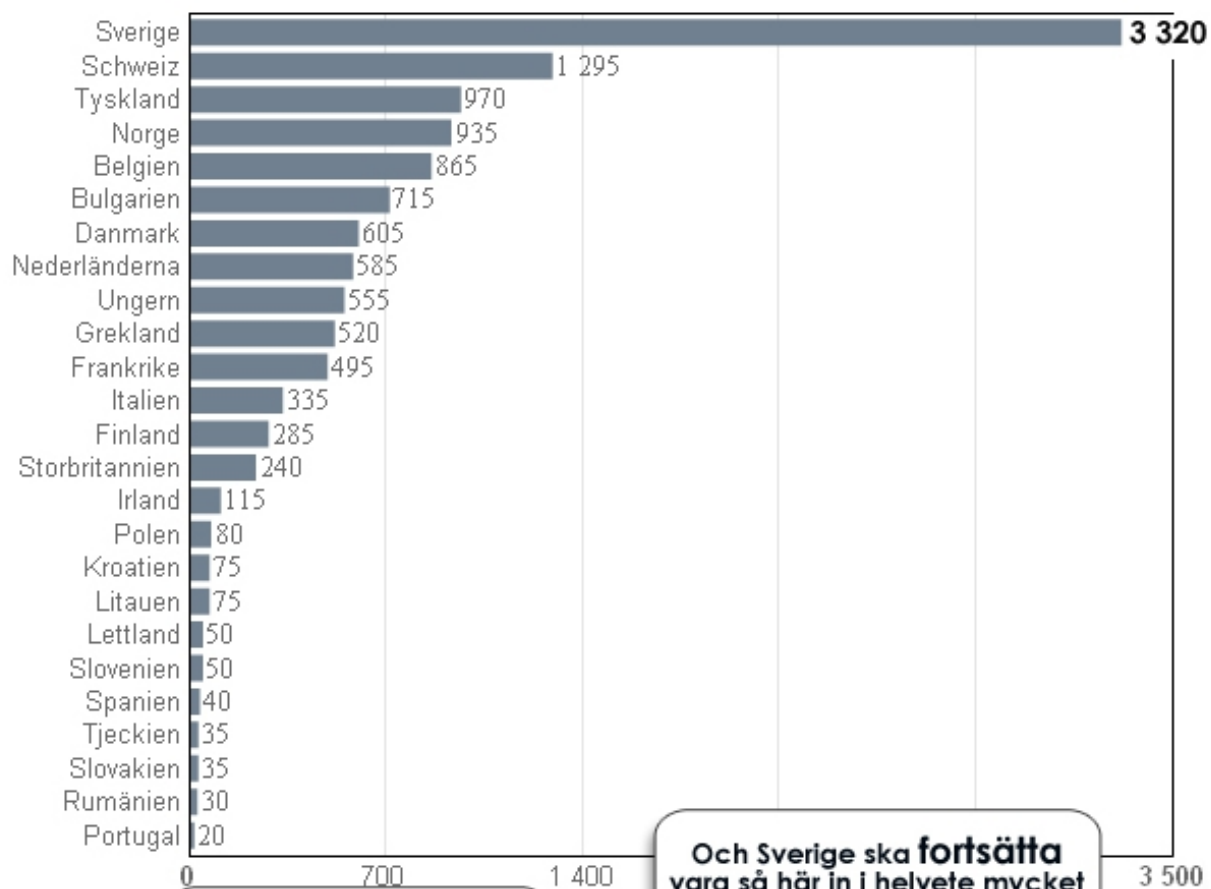
hästlängder
före de andra i klassen.

Asylsökande under halvårsperioden 1 okt 2013 - 31 mars 2014

per miljon invånare

Datakälla: Eurostat

Råder det någon tvekan om vem som är den humanitära stormakten?

Och Sverige ska **fortsätta** vara så här in i helvete mycket dukfigare än våra grannländer.

Det är **därför** som vi måste avstå från reformer.

Låt mig vara mycket tydlig med detta. Sveriges stapel ser ut som den gör på grund av svenska politiska beslut, och inget annat.

På samma sätt som Tysklands, Norges och Finlands staplar ser ut som de gör på grund av politiska beslut fattade i de länderna.

Asyltrycket på Sverige beror alltså inte på någon internationell konvention som vi har skrivit under. Vi har ju skrivit under samma konventioner som de andra länderna i Europa.

Vi gör detta helt frivilligt. Kommande år med uteblivna reformer och mer spänningar i samhället är en börda vi tar på oss frivilligt. Ingen tvingar oss.

Jag vet vad några av er nu tänker.
Vore inte det mest förnuftiga i det
här läget att styra om vår politik
så att vi lägger oss på våra
grannländers nivåer?
Att vi, för en tid åtminstone,
inte behöver vara den
humanitära stormakten.

Ingen skulle klandra oss för det
med tanke på det stora ansvar
Sverige redan har tagit.

Men, kära vänner, vi tänker inte gå den vägen, och anledningen till det är enkel.

Hur skulle det se ut om jag plötsligt hävdade att vi tar emot för många invandrare på för kort tid, att påfrestningarna på samhället blir för stora, och att vi bör hjälpa på plats istället?

KLAPP KLAPP KLAPP KLAPP
KLAPP HA HA HA!
KLAPP KLAPP KLAPP KLAPP

Ja eller hur...
Hur fan skulle det se ut?

